

Ons weer verbinden met de Moeder **Ananya Sri Ram Rajan**

Ananya Sri Ram Rajan, LPC, NCC*
is adviseur voor geestelijke gezondheidszorg
in Aurora, Illinois.

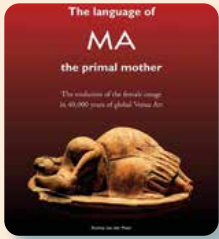
Dit artikel verscheen onder de titel
Reconnecting to the Mother.

* LPC = licenced professional counsellor; NCC = National Certified counsellor. Beide zijn beroepsregistraties in het bijzonder voor professionals in de geestelijke gezondheidszorg.

Als we spreken over vrouwen en hun spirituele leven, zou het zinloos zijn om niet één van de voor velen van ons zo belangrijke vrouwelijke archetypes te noemen: de Moeder. Praten over de Moeder, of het nu het goddelijk vrouwelijke, de wereldmoeder of een ander archetype is, roept bij mensen verschillende emoties op vanwege de relatie met hun eigen moeder. Als we in mijn workshops de Moeder onderzoeken, delen sommige mannen en vrouwen hun onvermogen om het moeder-archetype te onderzoeken vanwege de moeizame relatie die zij met hun eigen moeder hebben. Juist door deze verwijdering of gespannen verhouding worden ze tot een spirituele reis aangezet.

Ons leven op dit fysieke gebied ontstaat uit een wezen in de vorm van een vrouw. Het is de eerste kennismaking die we in het leven hebben, en vaak gaat dat niet goed. Het kan een patroon van moeizame relaties doen ontstaan, óf met moederfiguren óf met vrouwen in het algemeen. Dat lijkt overdreven, maar in ons dagelijks leven bestaan we op grond van naam en vorm. Alles waar we mee in contact komen, heeft een vorm, en bij die vorm horen gedachten over wat die vorm is, hoe die in ons denken gekwalificeerd wordt en wat die kwalificatie emotioneel voor ons betekent. Bij die emotie horen vroegere ervaringen, positief of negatief belicht. Het begint met de vrouw die ons leven gaf. Dit in aanmerking genomen, is het mogelijk om de naam en de vorm van het woord 'moeder' te overstijgen om dit archetype te onderzoeken vanuit een dieper of meer spiritueel oogpunt?

Het moeder-archetype wordt vaak afgeschilderd met deugden als mededogen, zorgzaamheid, vriendelijkheid, bescherming en zelfopoffering. Verscheidene culturen vereren deze kwaliteiten in een persoon of een gemeenschap, en vele religies hebben een vrouwenfiguur (of meerdere) die wordt (worden) beschouwd als de belichaming van zulke eigenschappen. Dergelijke wezens worden vereerd en hun wordt om vergeving gesmeekt in tijden van nood. We zien dit bij de Maagd Maria, Kwan Yin of bij Tara en Durga, om er een paar te noemen.

Als we naar oude beschavingen kijken tonen rotstekeningen en beeldjes dat de vorm van de zwangere vrouw werd vereerd of aanbeden, omdat de vrouwelijke eigenschap van het leven te schenken het overleven van de gemeenschap betekende. Bovendien hebben in sommige samenlevingen vrouwen troost gevonden in het geloof dat een moedergodin hen zal beschermen en leiden als zij zelf moeder worden.

In het denken van de oudheid werd de macht om te scheppen gezien als een vrouwelijke eigenschap. De Sanskriet wortel *śakt* of *shak* betekent 'vermogen' of 'kunnen', waarbij *śakti* of *shakti* het vrouwelijk geslacht heeft, volgens de nieuwe Wereldencyclopedie. In het hindoeïstische denken is *shakti* de creatieve kracht achter de manifestatie; zonder haar kan niets ontstaan. Zij wordt gezien als de kosmische kracht die ons omgeeft, voortdurend scheppend, onderhoudend en veranderend. Als we vanuit dat gezichtspunt kijken, is het begrijpelijk dat deze kracht, in werkelijkheid geslachtloos, belichaamd werd door een vrouw. De baarmoeder van de vrouw is de plaats waar in de gemanifesteerde wereld leven wordt geschapen, onderhouden en getransformeerd. Natuurlijk, als we een stap terug doen om vanuit een breder perspectief te kijken, zit dit potentieel vermogen in ieder levend wezen; het gaat er alleen om of de juiste krachten samen komen om dat vermogen te helpen zich te manifesteren. *Shakti* omringt al het zichtbare en onzichtbare. *Shakti* beweegt dingen voorwaarts. Daarom is de dood niet het einde van leven, maar alleen een vormverandering. Karma, wat 'werkzaamheid' betekent, lijkt een andere betekenis aan te nemen. Handelen is altijd mogelijk, het gaat er alleen om of de juiste krachten samen komen om dat handelen naar buiten te brengen. In de materiële wereld bepalen ons bewustzijn en onze discipline de uitkomst van een handeling. Zelfs als we niets doen, doen we nog steeds iets. (Helaas is dit een te groot onderwerp om hier te onderzoeken).

In theosofische literatuur zegt H.P. Blavatsky (HPB) in de voetnoten van *De Stem van de Stilte* (op bladzijde 97 van *Drie Wegen, één Pad*, noot 23): *De binnenste kamer van het hart heet in het Sanskriet brahma poori. De 'vurige kracht' is kundalini. Ze vervolgt: 'Kracht' en 'Wereldmoeder' zijn namen voor kundalini, één van de mystieke 'yogi-krachten'. Dit is buddhi, opgevat als een actief, in plaats van een passief beginsel. Als we deze opmerking diep op ons in laten werken, krijgen we een duidelijker idee van de kracht achter het moeder-archetype.*

HPB zegt dat *brahma poori*, het tehuis of verblijf van Brahma, de binnenkamer van het hart is, de plaats waar reinheid, liefde, harmonie en alles waar vooruitgang van afhankelijk is, leven. Maar dit verblijf is voor de wereldmoeder, die kracht of energie die leven in alle gebieden in stand houdt, ook bekend als *shakti*. Het komt door *shakti* dat Brahma, Vishnu en Shiva überhaupt bestaan! In de menselijke vorm noemen we het *kundalini*, en deze energie is overal en wacht erop om ontdekt te worden. Men gelooft dat, als de *kundalini* in het menselijk lichaam is opgewekt, we resoneren met de levenskracht die ons omgeeft. Gelukzaligheid omringt ons en we zijn niet langer vervreemd van de Moeder. Wij leven in goddelijke liefde.

Dit alles kan helpen om het verlangen van sommige mensen te verklaren om zich te verbinden met dit goddelijke principe door kundalini-yoga te beoefenen of andere methoden toe te passen. Deze oefeningen kunnen echter gevaarlijk zijn als zij niet op de juiste manier worden gedaan. De zoeker zou beducht moeten zijn als kortere wegen naar verlichting worden voorgespiegeld. Helaas richt de New Age-beweging van vandaag zich te veel op oppervlakkige spiritualiteit, en onvoldoende op het werk dat nodig is om een solide basis te leggen voor het samenstel van denken/lichaam/geest.

In werkelijkheid kan de energie van het moeder-archetype alleen ontvangen worden door een volledig loslaten, en een absoluut ontbreken van ego. Een loslaten van ons praten over 'het zou-moet-kan', van goed en fout, van categorieën en logica, een loslaten van ons geloof in schaamte en schuld is hier nodig. We kunnen gemakkelijk geloven dat we dat allemaal te boven zijn, maar net als bij de opgerolde slang onder de rots komen dit soort opvattingen boven water als we ze niet hebben verwerkt. Een mooie oefening om het gewonde kind in onszelf te helpen is de Moeder te vragen om ons te helpen deze wonden te verzachten. De Moeder heeft geen vorm. Het gaat meer over je die energie voor te stellen en te gebruiken om jezelf te helen. Hoe meer we helen, hoe meer we ons kunnen verbinden met die scheppende kracht.

Om ons weer te verbinden met *De Moeder van Al* wat is moeten we weer als kwetsbare kleine kinderen worden, en onszelf toestaan om alleen te *ZIJN*. Het is een proces waarin ons logisch denken is uitgeschakeld, en ons hart en oren open staan. Zoals al gezegd is, kan dit moeilijk zijn voor iedereen die door een vader of moeder verwond is. De natuur volgt geen klok. Met een voortdurende oefening om onszelf in de natuur tot rust te brengen kunnen we merken dat we als kleine kinderen worden, en aan bloemen ruiken in een tuin, kijken naar de magie van een vlinder of gefascineerd worden door de grootte van de volle maan. In die toestand worden we getroost door *de woordloze stem van de natuur*, de Goddelijke Moeder.

Uit: *Women and Their Spiritual Journey, Theosophy Forward*, 3 oktober 2019
Vertaling: Marianne Plokker

